

Zhou Yang verrast met mep aan het slot

Muziek

Amsterdam China Festival. Nieuw Ensemble o.l.v. Ed Spanjaard. Winnaars van de Young Chinese Composers Competition. Amsterdam, Muziekgebouw aan 't IJ, 14/10. Radio 4: 19/10, 20.00 uur.

Als de toekomst van het componeren in China ligt, koersen we af op een eeuw van meditatie in zachtwelvende klanklandschappen. De wind zal suizelen en fluiten door de notenbalk.

Het diepste wezen van schaduw wordt klankgewijs blootgelegd. In dit scenario valt het Nieuw Ensemble wereldroem ten deel. Vanaf de eerste dooi hebben dirigent Ed Spanjaard en artistiek leider Joël Bons hun oor in China te luisteren gelegd. Onvermoeibaar blijven ze de banden aanhalen, nu weer met de jongste generatie componisten, die ter gelegenheid van het Amsterdam China Festival door hen werd uitgedaagd nieuw werk in te sturen.

De jongste die in het Muziekgebouw applaus kwam halen, heette Zhang Yuan (19), niet te verwarren met haar mededingsters Zhou Juan en Zhou Yang. Met nog vier anderen waren ze geselecteerd uit 25 inzenders van de Young Chinese Composers Competition.

Buiten mededinging had het Nieuw Ensemble bovendien nog twee compositieopdrachten verstrekt. Het resulterende programma, *Booming China*, liet horen dat het in Peking en omgeving krioelt van klanken en klankjes, maar dat

oorspronkelijk talent er even schaars is als klavertjes vier langs de oevers van de Yangtze Kiang.

Het westerse oor registreert de kleurige friemelmuziek in *MING* van Zhou Juan even welwillend als de geurflarden in *Ch'an 1 (meditation)* van Chen Biao. De betoverend resonerende pianosnaar waarmee Huang Ruo zijn *Curve of the Shadow* laat uitklinken, past evengoed in de ruisende windcompositie van Chong Kee-Yong.

Epigonisme heerst, ook in China. Laat Tan Dun zijn musici zingen en fluisteren, Huang Ruo laat ze fluisteren en zingen. Verspreidt Tan Dun ze in plukjes over de zaal, Zhang Yuan - et cetera.

Chinese componisten laten hun stukken doorgaans verglijden in stilte, en alleen al daarom kwam de mep hard aan die Zhou Yang uitdeelde aan het slot van *Predestination 'Yu-an'*. Dwarsheid toonde deze leerlinge van Guo Wenjing ook in het toepassen van westerse intervalstructuren en polyfone technieken.

Maar de grootste dwarsligger was Jing Xin (1979). Als enige vond hij een geschreven toelichting bij zijn werk overbodig. Als enige putte hij uit creatieve bronnen als opgekropte spanning en nerveuze drive. Het mooiste moment: toen de knievel, een cither en een mondorgel kermend en gierend wegtolden van de rest.

Als enige schopte Jing Xin het sprookje China onderuit.

Guido van Oorschot